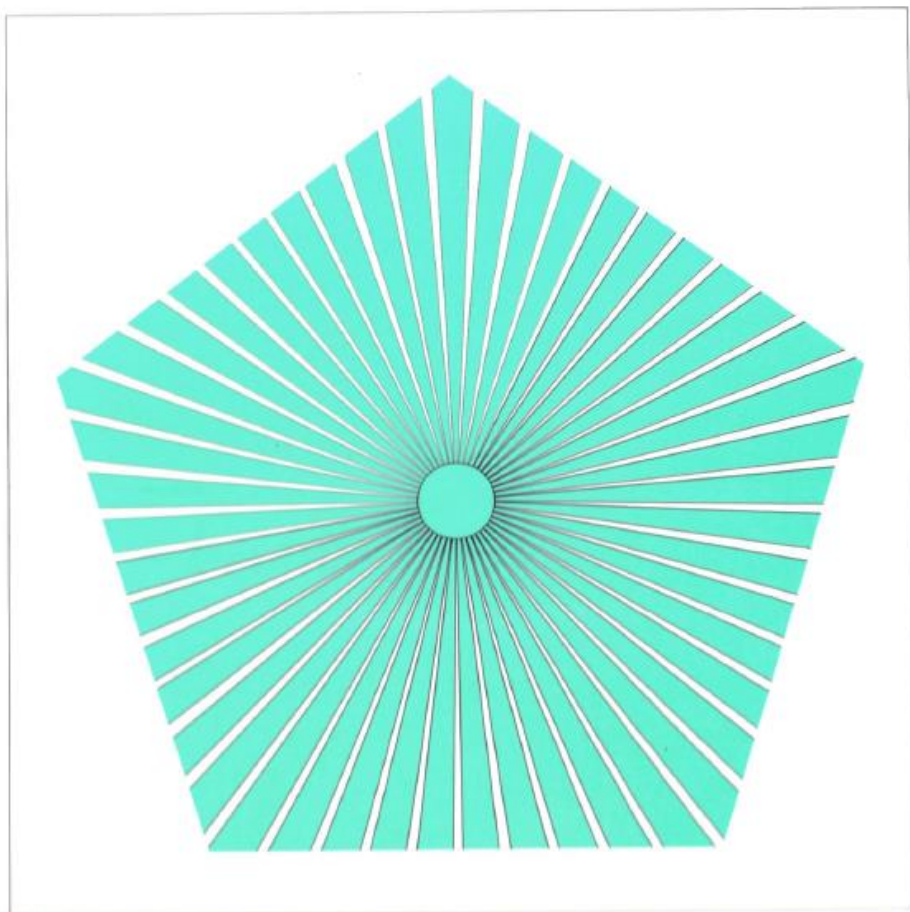


J. van Rijckenborgh

IZVORNA GNOZA EGIPTA 1



Hermes Trismegist

V ZADNJIH APRILSKIH DNEH leta 1956 smo se v našem konferenčnem centru Renova v Lage Vuursche na Nizozemskem srečali z mnogimi učenci. Opozorili smo jih na nove možnosti pri razvoju duhovne šole*, ki bodo nastopile junija istega leta – po maju, za duhovno šolo tako pomembnem mesecu. V naslednjih mesecih bi se moralo namreč pričeti veliko svetovno gnostično delo, temelječe na novem gnostičnem kraljestvu Evrope.

Večina učencev je vedela, kako zelo je peterno živo telo šole tako rekoč vzdrhtelo pod naraščajočo napetostjo prihajajočih dogodkov. Doumeli so, da smo vstopili v nov čas, ko se bo jasno pokazalo, v kateri tabor kdo spada: v tabor gnoze ali v tabor običajne narave. Priti bi moralo do nadvse pomembnega ločevanja med obema taboroma.

Svetovni gnostični skupnosti, ki ima svoj izvor v prvobitni gnozi, gnozi Hermesa Trismegista, je bilo potrebno postaviti temelje. Torej je samoumevno, da je poglobljeno ozaveščanje prvobitne gnoze nadvse pomembno – pomembno za vse, ki zares iščejo luč osvobajajoče resnice. Znanje, ki smo ga doslej posredovali le učencem duhovne šole, predstavljamo zdaj

* gl. razlago pojmov na koncu knjige

tudi tistim, ki niso njeni člani, a so po svojem notranjem stanju in pripravljenosti poklicani k žetvi sedanjega obdobja.

Kdo je bil ali bolje rečeno kdo je Hermes Trismegist? Morebiti ob tem vprašanju pomislite na neko osebnost, na lik vzvišenega Božjega odposlanca. Tudi to je mogoče, če nimate v mislih le enega zgodovinskega lika, temveč celo vrsto odposlancev. Sile in razodetja so namreč nekdanj simbolično upodabljali kot bogove v človeški podobi.

Zato moramo reči: Hermes je. Resnični nebeški človek, ki je stopil skozi vrata Zlate glave, je. Imenuje se »Trismegist«, »Trikratveliki« ali »Trikratvzvišeni«. Nebeški človek je namreč vzvišen v trojnem pomenu: religioznem, znanstvenem in umetniškem. Religija, znanost in umetnost tvorijo v njem popoln enakostraničen trikotnik.

Ko govorimo o religiji, mislimo na nebeškega človeka, ki doživlja in izpričuje svojo religijo v edino pravi obliki, to je – v popolni povezanosti z božanskim prvobitnim bitjem. Učenec, ki hodi po poti in se prizadevno bliža tovrstni religioznosti, le-to dokazuje z veliko čistostjo, ljubeznijo, resnicoljubnostjo in resnostjo. Dokazuje, da se je vsega njegovega bitja dotaknila velika ljubezen, Bog, in da želi iz nje živeti, da po njej hrepeni in si prizadeva po popolnosti. V tej ljubezni, enem od treh vidikov, že lahko prepoznamo veličasten enakostraničen trikotnik. Kajti kdor hoče sprejemati ljubezen, Božjo ljubezen, in hrepeni po tem, da bi postal resničen gnostik, mora, prvič, opustiti vso sebičnost in vsa prizadevanja in ravnanja, usmerjena k zemeljskim stvarem; drugič, ko odda vse, kar je od narave, prejme svetlobni sij Božje ljubezni in se z njim napolni; in tretjič, kdor je po opustitvi vsega naravnega

prejel to ljubezen, jo lahko tudi izžareva. Tako se učenec na poti izkazuje z jasnim, dokazljivim osvobajajočim delovanjem. To je prvi hermetični vidik vzvišenosti.

Drugi je posledica prvega. Če učenec prejema svetlobo Gnozione ljubezni, in sicer v tolikšni meri, kolikor je premagal usmerjenost na svoj jaz in se uspel znebiti sebe, se v njem močno spremeni petero fluidov naravne duše. Prvi pogoj za to spremembo je, da se znebimo sebe. Endura je temeljna formula; brez nje »Sin človekov«, svetloba Gnoze, ne more najti bivališča v človekovem sistemu. Če pa je človekovo srce odprto in vanj lahko priteka gnostična luč ter se v njem naseli, tedaj dnevno kroži v človeku.

Prva od značilnih posledic tega krogotoka je razsvetljenje, iluminacija, kot so rekli gnostični predniki, sprememba zavesti. Prebudijo se nove zmožnosti zavesti, ki so v človekov sistem sicer že vsajane, toda doslej še niso mogle zaživeti. Kakor hitro pa se začno prebujati, se dotedanji intelektualni razum umakne in rodi se modrost. Vednost, prebujena iz modrosti, je drugi hermetični vidik vzvišenosti. Upravičeno se imenuje tudi vidik Rožnega križa, kajti resnični rožni križar je modrec po Božji milosti, modrec v novem pomenu besede. Je človek na Golgoti, ki v dnevnem umiranju pripne pravo, resnično vrtnico na križ in tako premine z Jezusom Gospodom in v njem.

Tudi v drugem hermetičnem vidiku vzvišenosti sveti enakostranični trikotnik. Modrost se mora najprej roditi v srcu, v vrtnici srca, Betlehemu. Popolnoma se potem razvije v svetišču glave in kot ljubezen zasije iz celotnega bitja.

Morda se zdaj jasno nakazuje tudi tretji hermetični vidik. Umetnost razumemo kot kraljevsko umetnost. Prvič,

umetnost, ki pomeni resnično življenje osvobojenega človeka, drugič, umetnost, ki pomeni dejansko nedotakljivost nebeško-osvobojenega človeka, in tretjič, umetnost, ki pomeni na osnovi življenja v Bogu služiti svetu in človeštvu za njegovo osvoboditev.

Tako nastaja mag po Božji milosti, brat ali sestra svetega grala, služitelj, ki ga razsvetljuje modrost Rožnega križa in moč Gnozine ljubezni. Kdor je postal popoln v omenjenih trikrat treh vidikih, je Hermes Trismegist, nebeški človek, in kdor zaživi iz teh devetih vidikov in se nanje usmeri v popolni samopredaji ter hodi po hermetični poti, je otrok, Hermesov sin, nebeški človek. Nebeško učlovečenje torej zraste iz trojne vzvišenosti, in to vzvišenost zagotavlja tudi klasični Rožni križ.

Prvič, kandidata, ki z opustitvijo jaza očisti svetišče svojega srca, se skozi betlehemska vrata dotakne božanska ljubezen in razvname ga Božji Duh.

Drugič, luč ljubezni mu omogoča delež v tisti modrosti, ki ni tradicionalno intelektualno znanje, ampak se rodi iz kroženja ognja v njem, s hojo od Betlehema do Golgote, s popolno preminitvijo v Jezusu Gospodu.

Tretjič, takšno vzvišenost dokazuje v dnevnem, resnično magičnem svečeništvu. To je ponovno rojstvo iz Svetega Duha.

Ponovno rojstvo v evangelijskem smislu samoumevno zajema tudi popolno žrtvovanje. To dejstvo morate dobro doumeti, v kolikor pričakujete vzvišenost, dotik Gnoze in napredek na svoji poti. Skrivnost uspeha je predvsem v popolnem žrtvovanju. Ko torej govorimo o Hermesu Trismegistu, vedite, da vaše pozornosti ne želimo vračati v davno človeško

preteklost, davno zgodovino, v čase, ko je učitelj posredoval človeštvu veliko modrost, ne, gre za živo sedanjost, za živo navzočnost Gnoze vseh časov.

V živi sedanjosti zelo jasno govori dialektika, običajno naravno stanje, ki vas skupaj s svojimi silami terja zase in vas hoče vsega vsrkati. Zato ste prepričani, da ne obstaja nič drugega. Morda že vse svoje življenje iščete svetlobo. Morda že vse svoje življenje iščete misterije. Zato vam pravimo: misteriji so v živi sedanjosti, približate se jim lahko le s povsem spremenjenim načinom življenja – seveda če resnično hrepenite, da bi pred vami zasvetili in se vam razkrili.

Za dialektični vsakdan uporablja Sveto pismo pojem »Herod«; za skrito, ki se mora razkriti in se zakopano od začetka časov nahaja vsepovsod v dialektiki, pa pojem »Egipt«. Če se vas je v vašem zgodnjem učenčevstvu v sveti Gnozi dotaknila svetloba skritega in se v njej lahko razkriva misterij, bo naravna Herodova sila skušala usmrtiti elemente, tuje njeni naravi, še preden bo razkritje popolno.

Zato vsakemu resnemu učencu svetujemo, naj kot nekoč mali Jezus pobegne v Egipt. To pomeni: prodrite globoko v skrivnost resničnega življenja – ki obstaja tudi sedaj, če ga le lahko ugledate in se do njega prebijete –, kajti povemo vam, sveti gral živi!

Morda boste razumeli, zakaj pravimo, da so mnogi veliki učitelji, med njimi Pitagora in Platon, prejeli znanje od Hermesa Trismegista in zakaj je hermetična modrost istovetna s posvečenim naukom Vzhoda. Zato ker obstaja le ena modrost, ki se stalno ohranja in iz katere človeštvo nenehno črpa na različnih koncih sveta.

Razumeli boste tudi, od kod domneva, češ da je Hermes napisal veliko spisov. Neki avtor poroča celo o stotisočih svitkih, ki naj bi vsebovali Hermesovo modrost. Vendar tudi vse knjige tega sveta ne morejo zajeti hermetične modrosti, ni je moč najti v nobenem podedovanem znanju, zares, ne moremo je najti v nobeni knjigi. Popolnoma pripada samo tistemu, ki vrtnico resnično »pripne na križ«. Če vas kljub temu usmerjamo na delo *Corpus hermeticum* – potem ko ste spoznali *Tabulo smaragdino*, ki je temelj in sinteza modrosti –, vam s tem zagotovo nočemo reči: »Tu imate modrost«. Ne, posredujemo vam izročilo preteklosti, pričevanje o modrosti, ki mora postati vaša, in to v živi sedanjosti.

Zato ne vztrajamo pri porumenelih pergamentih ali ruševinah razpadlih svetišč. Samoumevno je, da jih obravnavamo s spoštovanjem in se zahvaljujemo Bogu za predhodna bratstva, ki so za nas veliko pretrpela – moč njihove ljubezni nam omogoča, da se lahko bližamo Gnozi. Toda nikdar ne smemo pozabiti, da smo mlado gnostično bratstvo, ki stoji v živi sedanjosti, da bi opravilo delo, kot so ga nekoč tisti pred nami.

Njihovo pričevanje preverjamo z lastnimi izkušnjami. Dotaknjeni, mladi poganjki na prastarem deblu bežimo skupaj v Egipt. Poglabljamo se v misterij, da bi kot Božji otroci lahko danes izpolnili svojo nalogo.